

DUNE

FRANK HERBERT

မြန်မာဘာသာပြန် မြတ်သန်းထွန်း

Book 5 (1965)

The greatest science fiction adventure of all time

စာအုပ်အမည် - Dune
မြန်မာဘာသာပြန် - မြတ်သန်းထွန်း

Book 5 (1965)

Chapter 5

*

ကြယ်တာရာများ!

*

သူမသည် ကောင်းကင်က ကြယ်များကို မော့ကြည့်နေစဉ် သူမ၏ဘေးသို့ ပေါလ် ရောက်လာသည်ကို ခံစားလိုက်ရသည်။ ကန္တာရ၏ညသည် ကြယ်တာရာများရှိရာ အထက်သို့ ဦးတည်နေသကဲ့သို့ ခံစားရသည်။ နေ့ခင်းဘက်၏ ပူပြင်းလှသော ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးများမှာလည်း ပြေလျော့သွား တော့သည်။ သူမ၏ ပါးပြင်ပေါ်သို့ လေပြေအေးလေး တစ်ချက် ဝှေ့ယမ်း သွားသည်။

"ပထမလ မကြာခင် ထွက်လာတော့မယ်" ဟု ပေါလ်က ဆိုသည်။ "အထုပ်က အဆင်သင့်ပဲ။ ကျွန်တော် 'သမ်ပါ' (Thumper - မြေအောက်လှုပ် ခါစက်) ကိုလည်း တပ်ဆင်ထားပြီးပြီ။"

ငါတို့ ဒီငရဲဘုံထဲမှာ ဘယ်သူမှမသိဘဲ ထာဝရ လမ်းပျောက်သွားနိုင်တာပဲ

ဟု သူမ တွေးမိသည်။

ညလေပြေက သဲမှုန်များကို သူမ၏ ပါးပြင်ပေါ်သို့ ဝှေ့ယမ်းပေးနေပြီး၊ ၎င်းနှင့်အတူ သစ်ကြံပိုးနံ့ (Cinnamon) လိုလို အနံ့တစ်မျိုးက အမှောင်ထု ထဲတွင် ရောပါလာသည်။

"အဲဒီအနံ့ကို ရှုကြည့်စမ်း" ဟု ပေါလ်က ဆိုသည်။

"ဒီကိရိယာ (Filter) ထဲကနေတောင် အနံ့ရနေတယ်" ဟု သူမက ဆိုသည်။ "ဒါဟာ ကြွယ်ဝတဲ့ အရာတွေပဲ။ ဒါပေမဲ့ ဒါက ရေကို ဝယ်နိုင်ပါ့မလား?" သူမသည် မြစ်ဝှမ်းကို ဖြတ်ကျော်ကာ ညွှန်ပြလိုက်သည် - "ဟိုဘက်မှာတော့ ဘာမီးရောင်မှ မရှိဘူး။"

"ဖရီမန်းတွေက ဟိုကျောက်ဆောင်တွေရဲ့ နောက်က 'စီးချ်' (Sietch) ထဲမှာ ပုန်းနေကြမှာပေါ့" ဟု သူမက ဆိုသည်။

သူတို့၏ ညာဘက် မိုးကုတ်စက်ဝိုင်းအထက်သို့ ငွေရောင်အနားသတ်လေးတစ်ခု တိုးထွက်လာသည်— ၎င်းမှာ ပထမလ (First moon) ပင်ဖြစ်သည်။ လမင်းကြီးမှာ မြင့်တက်လာပြီး ၎င်း၏ မျက်နှာပြင်ပေါ်တွင် 'လက်ဝါးပုံ' (Hand pattern) မှာ ထင်ထင်ရှားရှား ပေါ်နေသည်။ ဂျက်စီကသည် လရောင်အောက်တွင် ဖြူလွလွ ငွေရောင်သန်းနေသော သဲပြင်ကို စူးစမ်းကြည့်နေမိသည်။

"ကျွန်တော် သမ်ပါကို ကျောက်ကြားလမ်းရဲ့ အနက်ဆုံးနေရာမှာ မြှုပ်ထားခဲ့တယ်" ဟု ပေါလ်က ဆိုသည်။ "အဲဒါကို ကျွန်တော် စတင်လိုက်တာနဲ့ ကျွန်တော်တို့အတွက် မိနစ်သုံးဆယ်လောက် အချိန်ရမယ်။"

"မိနစ်သုံးဆယ်?"

"အဲဒီနောက်မှာတော့ . . . လောက်ကောင်ကြီး တစ်ကောင်ကို . . . အဲဒါက

စတင်ခေါ်ယူတော့မှာမို့လို့ပဲ။"

"အော် . . . အမေ သွားဖို့ အဆင်သင့်ပါပဲ။"

သူသည် သူမ၏ဘေးမှ ထွက်သွားပြီးနောက် ကျောက်ကြားလမ်းဆီသို့ ပြန်သွားသော သူ၏ လှုပ်ရှားသံများကို သူမ ကြားနေရသည်။

ညဆိုတာ ဥမင်လိုက်ခေါင်းတစ်ခုပဲ ဟု သူမ တွေးမိသည်။ မနက်ဖြန်ဆီသို့ ဦးတည်နေတဲ့ အပေါက်တစ်ပေါက်ပေါ့ . . . ငါတို့အတွက် မနက်ဖြန်ဆိုတာ ရှိဦးမယ်ဆိုရင်ပေါ့။ သူမ ခေါင်းကို ခါယမ်းလိုက်သည်။ ငါ ဘာလို့ ဒီ လောက်တောင် စိတ်ဓာတ်ကျနေရတာလဲ? ငါဟာ ဒီထက်ပိုပြီး ကောင်းကောင်းမွန်မွန် လေ့ကျင့်ထားရသူပဲဟာ!

ပေါလ် ပြန်ရောက်လာပြီး၊ အထုပ်ကို မကာ ပထမဆုံး သဲသောင်ခုံရှိရာသို့ ဦးဆောင်ခေါ်သွားသည်။ ထို့နောက် ရပ်လိုက်ပြီး မိခင်ဖြစ်သူ၏ လိုက်ပါ လာသည့် အသံကို နားစွင့်နေသည်။ သဲမှုန်လေးများ၏ တိုးတိတ်သော အသံကို သူကြားနေရသည်— ၎င်းမှာ ကန္တာရ၏ ကိုယ်ပိုင် လုံခြုံမှုဆိုင်ရာ သင်္ကေတတစ်ခုနယ်။

"ငါတို့ စည်းချက်မရှိဘဲ လမ်းလျှောက်ရမယ်" ဟု ပေါလ်က ဆိုသည်။ သူ သည် လူများ သဲပေါ်တွင် လမ်းလျှောက်ပုံကို သူ၏ အမှတ်သညာများထဲမှ ပြန်လည်ထုတ်ယူနေသည်— ကြိုတင်မြင်တွေ့ထားသည့် အမှတ်သညာရော၊ လက်တွေ့ အမှတ်သညာပါ နှစ်မျိုးလုံးပင်။

"ကျွန်တော် လုပ်ပြတာကို ကြည့်ပါ" ဟု သူက ဆိုသည်။ "ဒါက ဖရီမန်း တွေ သဲပေါ်မှာ လမ်းလျှောက်တဲ့ နည်းလမ်းပဲ။"

သူသည် လေတိုက်ရာဘက်ရှိ သဲသောင်ခုံ၏ မျက်နှာပြင်ပေါ်သို့ ခြေချ လိုက်ပြီး၊ သဲသောင်ခုံ၏ ကွေးညွတ်ပုံအတိုင်း ခြေလှမ်းများကို တရွတ်တိုက်

ဆွဲလျှောက်သွားသည်။

ဂျက်စီကာသည် သူ၏ ခြေလှမ်းဆယ်လှမ်းစာလောက်ကို စူးစမ်းကြည့်ပြီး နောက် သူ့နောက်မှ ထပ်ကြပ်မကွာ လိုက်ပါကာ အတုယူ လမ်းလျှောက် သည်။ ဤနည်းလမ်း၏ အနှစ်သာရကို သူမ နားလည်သွားသည်— သူတို့၏ အသံသည် သဲများ သဘာဝအတိုင်း ရွေ့လျားသံ သို့မဟုတ် လေတိုက်သံနှင့် တူနေရမည်။ သို့သော် ခန္ဓာကိုယ်၏ ကြွက်သားများကတော့ ဤကဲ့သို့ စည်း ချက်မမှန်ဘဲ ပြတ်တောင်းပြတ်တောင်း ဖြစ်နေသော လမ်းလျှောက်ပုံကို လက်မခံချင်ကြချေ။ လှမ်းလိုက်သည် . . . ဆွဲလိုက်သည် . . . ဆွဲလိုက်သည် . . . လှမ်းလိုက်သည် . . . လှမ်းလိုက်သည် . . . ခဏစောင့်သည် . . . ဆွဲလိုက် သည် . . . လှမ်းလိုက်သည် . . .

အချိန်များမှာ သူတို့ပတ်ဝန်းကျင်တွင် ရှည်လျားစွာ ကုန်ဆုံးနေသည်။ ရှေ့က ကျောက်နံရံကြီးမှာလည်း နီးကပ်လာပုံ မရသေးချေ။ နောက်က ကျောက်ဆောင်ကြီးကတော့ မြင့်မားစွာ ကျန်ရစ်နေဆဲ။

"လမ့်! လမ့်! လမ့်! လမ့်!" (Lump! Lump!)

၎င်းမှာ နောက်က ကျောက်ဆောင်ဆီမှ ထွက်ပေါ်လာသော ထိမှန်သံ (Drumming) ပင် ဖြစ်သည်။

"သမ်ပါ စပြီ" ဟု ပေါလ်က လေသံဖြင့် ဆိုလိုက်သည်။

ထိုလှုပ်ခါသံမှာ ဆက်တိုက် ထွက်ပေါ်နေသဖြင့် သူတို့ လမ်းလျှောက် ရာတွင် ထိုစည်းချက်အတိုင်း မပါသွားအောင် အတော်လေး ထိန်းယူနေရ သည်။

"လမ့် . . . လမ့် . . . လမ့် . . . လမ့် . . . "

သူတို့သည် လရောင်အောက်ရှိ မြစ်ဝှမ်းခွက်ကြီးထဲတွင် ထိုသမ်ပါ၏ တုန်

ခါသံနှင့်အတူ ရွှေ့လျားနေကြသည်။ သဲသောင်ခုံများ၏ အတက်အဆင်း တွင်— လှမ်းလိုက်သည် . . . ဆွဲလိုက်သည် . . . စောင့်လိုက်သည် . . . လှမ်း လိုက်သည် . . . ခြေဖဝါးအောက်တွင် သဲများ လိမ့်ထွက်နေသော သဲပြင် ကျယ်ပေါ်တွင်— ဆွဲလိုက်သည် . . . စောင့်လိုက်သည် . . . လှမ်းလိုက်သည် . . .

တစ်ချိန်တည်းမှာပင် သူတို့၏ နားများက ထူးခြားသော ရှူးရှူးရဲ့ရဲ့ အသံ ကို ရှာဖွေနေကြသည်။

ထိုအသံ ထွက်ပေါ်လာသည့်အခါ အလွန်တိုးလှသဖြင့် သူတို့၏ ခြေသံများ ကပင် ဖုံးလွှမ်းနေသည်။ သို့သော် ၎င်းမှာ အနောက်ဘက်ဆီမှနေ၍ တဖြည်းဖြည်း ပိုမိုကျယ်လောင်လာသည်။

"လမ့် . . . လမ့် . . . လမ့် . . . လမ့် . . . " သမ်ပါက တုန်ခါနေဆဲ။

ရှူးရှူးရဲ့ရဲ့ အသံမှာ သူတို့နောက်ဘက်က ညအမှောင်ထုထဲတွင် ပျံ့နှံ့လာ သည်။ သူတို့ လမ်းလျှောက်ရင်း လှည့်ကြည့်လိုက်ရာ လောက်ကောင်ကြီး ကြောင့် ပွတက်လာသော သဲပုံကြီးကို မြင်လိုက်ရသည်။

"ဆက်သွား" ဟု ပေါလ်က တိုးတိုးလေး ဆိုသည်။ "နောက်ကို လှည့်မ ကြည့်နဲ့။"

သူတို့ ထွက်ခွာလာခဲ့သော ကျောက်ဆောင်ရိပ်များဆီမှ ဒေါသတကြီး ကြိတ်ချေလိုက်သည့် အသံကြီး ပေါက်ကွဲထွက်လာသည်။ ၎င်းမှာ တောင်ပြို သကဲ့သို့ ဆူညံလှသော အသံကြီး ဖြစ်သည်။

"ဆက်သွား" ဟု ပေါလ်က ထပ်မံ ပြောလိုက်တော့သည်။

သူတို့ရှေ့က ကျောက်နံရံနဲ့ နောက်က ကျောက်နံရံ နှစ်ခုလုံးဟာ အကွာ အဝေး အတူတူပဲလို့ ထင်ရတဲ့ အမှတ်အသားမရှိတဲ့ နေရာတစ်ခုကို သူတို့

ရောက်ရှိလာပြီဆိုတာ ပေါလ် သတိပြုမိလိုက်တယ်။

သူတို့ရဲ့ နောက်ဘက်မှာတော့ ကျောက်ဆောင်တွေကို ရိုက်ခတ်ဖျက်ဆီး
နေတဲ့ အဲဒီ ပြင်းထန်ဆူညံလှတဲ့ အသံကြီးဟာ ညဉ့်အမှောင်ထုကို လွှမ်းမိုး
ထားဆဲပဲ။

သူတို့ဟာ ဆက်ပြီး လျှောက်နေကြတယ် . . . ဆက်ပြီးတော့ပေါ့။
ကြွက်သားတွေဟာ စက်ရုပ်တစ်ရုပ်လိုပဲ အဆက်မပြတ် နာကျင်ကိုက်ခဲနေ
တဲ့ အဆင့်ကို ရောက်နေပြီ။ ဒါပေမဲ့ ရှေ့က လှမ်းခေါ်နေတဲ့ ကမ်းပါးယံကြီး
ဟာ ပိုပြီး မြင့်တက်လာတာကို ပေါလ် မြင်နေရပြီ။

ဂျက်စီကာကတော့ အာရုံစူးစိုက်မှု အပြည့်နဲ့ ဟာလာဟင်းလင်းပြင်ထဲမှာ
လျှောက်လှမ်းနေသလိုပဲ။ သူမရဲ့ စိတ်ဓာတ်ခိုင်မာမှု တစ်ခုတည်းနဲ့ပဲ သူမ
ခြေလှမ်းတွေကို ဆက်လှမ်းနေနိုင်တာကို သူမ သိနေတယ်။ ပါးစပ်ထဲမှာ
ခြောက်သွေ့လွန်းလို့ နာကျင်နေပေမဲ့ နောက်က အသံတွေကြောင့် ‘စတီးလ်
ဆု’ ထဲက ရေကို တစ်ငုံသောက်ဖို့အတွက်တောင် ရပ်တန့်ဖို့ မျှော်လင့်ချက်
မရှိဘူး။

"လမ့် . . . လမ့် . . . "

ဝေးကွာလှတဲ့ ကမ်းပါးယံဆီကနေ အသစ်တစ်ဖန် ပေါက်ကွဲထွက်လာတဲ့
ဆူညံသံကြီးဟာ ‘သမ်ပါ’ ရဲ့ အသံကိုတောင် ဝါးမြို့သွားတယ်။

ပြီးတော့ . . . တိတ်ဆိတ်သွားပြန်တယ်။

"မြန်မြန်" လို့ ပေါလ်က တိုးတိုးလေး ဆိုတယ်။

သူမက ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်တယ်။ သူ မြင်မှာမဟုတ်မှန်း သိပေမဲ့၊
အစွမ်းကုန် အားစိုက်ထားရတဲ့ ကြွက်သားတွေကို ဒီထက်ပိုပြီး ခိုင်းစေဖို့
အတွက် ဒီလို လှုပ်ရှားမှုမျိုး လုပ်ဖို့ လိုအပ်တယ်လို့ သူမကိုယ်သူမ ပြောနေ

တာပါ။ ပုံမှန်မဟုတ်တဲ့ လှုပ်ရှားမှုတွေနဲ့ . . .

ရှေ့က ဘေးကင်းရာ ကျောက်နံရံကြီးဟာ ကြယ်တာရာတွေဆီအခြေ မြင့် တက်နေပြီး၊ ၎င်းရဲ့ အခြေမှာ ပြန်ပြူးနေတဲ့ သဲပြင်တစ်ခု ရှိနေတာကို ပေါ လ် မြင်လိုက်ရတယ်။ သူ အဲဒီပေါ်ကို ခြေချလိုက်မိတယ်၊ ပင်ပန်းလွန်းလို့ ယိုင်နဲ့သွားပေမဲ့ မသိစိတ်ကနေ ခြေထောက်တစ်ဖက်ကို ကန်ထုတ်လိုက်ပြီး ကိုယ်ကို ပြန်ထိန်းလိုက်တယ်။

ထိုခဏမှာပဲ သူတို့ပတ်ဝန်းကျင်က သဲပြင်ကြီးတစ်ခုလုံး ဟိန်းထွက်သွား တဲ့ အသံကြီးနဲ့အတူ တုန်ခါသွားတော့တယ်။

ပေါလ် ဘေးကို နှစ်လှမ်းလောက် ယိုင်သွားတယ်။

"ဘွန်း! ဘွန်း!"

"ဒရမ်သဲ (Drum sand) ပဲ!" လို့ ဂျက်စီကာက အလန့်တကြား ရေရွတ် လိုက်တယ်။

ပေါလ် ကိုယ်ကို ပြန်ထိန်းလိုက်တယ်။ သူတို့ပတ်ဝန်းကျင်က သဲပြင်ကို တစ်ချက်ကြည့်လိုက်ရာ ကျောက်ကမ်းပါးယံဟာ မီတာ နှစ်ရာလောက်ပဲ ဝေးတော့တယ်။

သူတို့နောက်ဘက်မှာတော့ ရူးရူးရဲ့ရဲ့ မြည်သံကြီးကို ကြားလိုက်ရတယ် — လေတိုက်သံလိုလို၊ ရေမရှိတဲ့ နေရာမှာ ရေလှိုင်းတွေ ပြင်းပြင်းထန်ထန် ရိုက်ခတ်နေတဲ့ အသံမျိုးလိုလို။

"ပြေး!" ဂျက်စီကာက အော်လိုက်တယ် - "ပေါလ်၊ ပြေးတော့!"

သူတို့ ပြေးကြပြီ။

သူတို့ရဲ့ ခြေထောက်အောက်မှာ ‘ဒရမ်’ တီးသံလို အသံတွေ ဟိန်းထွက်နေ တယ်။ အဲဒီနောက်မှာတော့ ကျောက်စရစ်ခဲတွေ ရှိတဲ့နေရာကို ရောက်သွား

ကြတယ်။ ခဏတာတော့ ဒီလို ပြေးလွှားရတာဟာ စည်းချက်မရှိတဲ့ လမ်းလျှောက်မှုကြောင့် နာကျင်နေတဲ့ ကြွက်သားတွေအတွက် သက်သာရာ ရစေသလိုပဲ။ ဒါဟာ နားလည်ရလွယ်တဲ့ လှုပ်ရှားမှုမျိုး၊ စည်းချက်ရှိတဲ့ လှုပ်ရှားမှုမျိုးပေါ့။ ဒါပေမဲ့ သဲတွေနဲ့ ကျောက်စရစ်တွေက သူတို့ခြေထောက် တွေကို ဆွဲထားသလို ဖြစ်နေတယ်။ နောက်က လိုက်လာတဲ့ လောက်ကောင်ကြီးရဲ့ ရှူးရှူးရှဲရှဲ အသံကတော့ သူတို့ပတ်ဝန်းကျင်မှာ မှန်တိုင်းသံလို ပိုကျယ်လာနေပြီ။

ဂျက်စီကာ ခြေချော်ပြီး ဒူးထောက်ကျသွားတယ်။ သူမ စဉ်းစားနိုင်တာဆို လို့ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်မှု၊ ဆူညံသံနဲ့ ကြောက်ရွံ့မှုတွေပဲ ရှိတော့တယ်။

ပေါလ်က သူမကို ဆွဲထူလိုက်တယ်။

သူတို့ လက်ချင်းချိတ်ပြီး ဆက်ပြေးကြတယ်။

သူတို့ရှေ့က သဲထဲမှာ တိုင်အသေးလေးတစ်ခု ထိုးထွက်နေတာကို မြင် လိုက်ရတယ်။ အဲဒါကို ဖြတ်ကျော်ပြီးနောက် နောက်ထပ် တစ်ခုကို ထပ် တွေ့ရပြန်တယ်။ ဂျက်စီကာရဲ့ စိတ်ထဲမှာ အဲဒီတိုင်တွေဟာ ဘာလဲဆိုတာကို ကျော်သွားပြီးမှပဲ သတိထားမိလိုက်တယ်။

နောက်ထပ် တစ်ခု— ကျောက်ဆောင်ရဲ့ အက်ကြောင်းထဲကနေ ထိုးထွက် နေတဲ့ လေတိုက်စားထားတဲ့ မျက်နှာပြင်တစ်ခု။

နောက်ထပ် တစ်ခု။

ကျောက်ဆောင်!

သူမရဲ့ ခြေဖဝါးကနေတစ်ဆင့် မာကျောတဲ့ မြေပြင်ရဲ့ ခံစားမှုကို ခံစား လိုက်ရပြီး၊ ခိုင်မာတဲ့ မြေပြင်ကြောင့် ခွန်အားအသစ်တွေ ရလာသလိုပဲ။

နက်ရှိုင်းတဲ့ အက်ကြောင်းကြီးတစ်ခုဟာ သူတို့ရှေ့က ကမ်းပါးယံပေါ်မှာ

ဒေါင်လိုက် အမှောင်ရိပ်တစ်ခုအဖြစ် ဆန့်တန်းနေတယ်။ သူတို့ အဲဒီဆီကို အပြင်းအထန် ပြေးသွားပြီး ကျဉ်းမြောင်းတဲ့ အပေါက်ထဲကို အတင်းတိုးဝင် လိုက်ကြတယ်။

သူတို့နောက်မှာတော့ လောက်ကောင်ကြီး လှုပ်ရှားလာတဲ့ အသံ ရပ်သွား တယ်။

ဂျက်စီကာနဲ့ ပေါလ်တို့ လှည့်ကြည့်လိုက်ပြီး ကန္တာရပြင်ကို လှမ်းကြည့် လိုက်ကြတယ်။

သဲသောင်ခုံတွေ စတင်တဲ့နေရာ၊ ကျောက်ဆောင်ကမ်းခြေရဲ့ အခြေကနေ မီတာငါးဆယ်လောက် အကွာမှာ ငွေပြာရောင် အကွေးကြီးတစ်ခုဟာ ကန္တာရထဲကနေ ထိုးထွက်လာပြီး ပတ်ပတ်လည်မှာ သဲတွေနဲ့ ဖုန်မှုန့်တွေကို ရေတံခွန်လို လွင့်စင်စေတယ်။ ၎င်းဟာ ပိုပြီး မြင့်တက်လာပြီး ဧရာမ ပါးစပ်ကြီးတစ်ခုအဖြစ် ပေါ်လာတော့တယ်။ အဲဒါဟာ လရောင်အောက်မှာ အရောင်တောက်ပနေတဲ့ အနားသတ်တွေပါတဲ့ လုံးဝန်းပြီး မှောင်မည်းနေ တဲ့ အပေါက်ကြီးတစ်ခုပဲ။

အဲဒီပါးစပ်ကြီးဟာ ပေါလ်နဲ့ ဂျက်စီကာတို့ ပုန်းနေတဲ့ ကျဉ်းမြောင်းတဲ့ အက်ကြောင်းဆီကို မြွေတစ်ကောင်လို တိုးဝင်လာတယ်။ သစ်ကြံပိုးနဲ့ဟာ သူတို့ရဲ့ နှာခေါင်းထဲကို ပြင်းထန်စွာ တိုးဝင်လာတယ်။ လရောင်ဟာ ၎င်းရဲ့ သလင်းကျောက် သွားတွေပေါ်မှာ ဟပ်ပြီး လက်ခနဲ ဖြစ်သွားတယ်။

အဲဒီ ပါးစပ်ကြီးဟာ ဟိုဘက်ဒီဘက်ကို ယိမ်းနွဲ့လျက် လှုပ်ရှားနေတယ်။

ပေါလ်သည် သူ၏အသက်ရှူသံကို ငြိမ်သက်အောင် ထိန်းလိုက်သည်။

ဂျက်စီကာမှာမူ ဝပ်နေလျက်သား စိုက်ကြည့်နေမိသည်။

သူမ၏ စိတ်အာရုံကို လွှမ်းမိုးရန် ခြိမ်းခြောက်နေသည့် ရှေးဦးဖီဆိုင်ရာ

ကြောက်ရွံ့မှုများကို နှိမ်နင်းရန်နှင့် ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်မှုများကို ဖယ်ရှားရန် အတွက် သူမ၏ 'ဘဲနီဂျက်ဆရစ်' (Bene Gesserit) လေ့ကျင့်ခန်းများဖြင့် ပြင်းပြင်းထန်ထန် အာရုံစူးစိုက်လိုက်ရသည်။

ပေါလ်ကမူ တစ်မျိုးတစ်ဖုံ စိတ်လှုပ်ရှားတက်ကြွမှုကို ခံစားနေရသည်။ လွန်ခဲ့သော ခဏတာအတွင်းမှာပင် သူသည် အချိန်ကာလ အတားအဆီး တစ်ခုကို ဖြတ်ကျော်ကာ ပို၍ပင် မသိနက်နဲသော နယ်ပယ်သစ်တစ်ခုထဲသို့ ရောက်ရှိသွားခဲ့ပြီ။ သူသည် ရှေ့တွင်ရှိနေသည့် အမှောင်ထုကို ခံစားနေရ သည်။ သူ၏ အတွင်းစိတ်မျက်စိ (Inner eye) တွင် ဘာတစ်ခုမျှ ပေါ်လွင် ခြင်းမရှိတော့။ ၎င်းမှာ သူလှမ်းလိုက်သော ခြေလှမ်းတစ်ခုက သူ့ကို ရေတွင်းနက်ကြီးတစ်ခုထဲသို့ . . . သို့မဟုတ် အနာဂတ်ကို မမြင်နိုင်သော လှိုင်းလုံးကြီးတစ်ခု၏ အောက်ခြေချိုင့်ဝှမ်းထဲသို့ ပစ်ချလိုက်သကဲ့သို့ပင်။ မြင်ကွင်းရှုခင်းများမှာ အကြီးအကျယ် ပြောင်းလဲသွားခဲ့ပြီ။

ထိုသို့ အချိန်ကာလ အမှောင်ထုကို ခံစားရခြင်းက သူ့ကို ကြောက်ရွံ့စေ မည့်အစား သူ၏ အခြားသော အာရုံခံစားမှုများကို အဆမတန် ထက်မြက် လာစေသည်။ သဲထဲမှ ကြွတက်လာပြီး သူ့ကို လိုက်လံရှာဖွေနေသည့် ထို အရာကြီး၏ အသွင်အပြင် အစိတ်အပိုင်းတိုင်းကို သူ မှတ်တမ်းတင်နေ မိသည်။ ၎င်း၏ ပါးစပ်မှာ အချင်းအားဖြင့် မီတာ ရှစ်ဆယ်ခန့် ရှိမည် . . . ပါးစပ်အနားသတ်ပတ်လည်တွင် 'ခရစ်စနိုက်ဖ်' (Crysknives) ဓားများ ကဲ့သို့ ကွေးညွတ်နေသော သလင်းကျောက်သွားများက အရောင်တ လက်လက် တောက်နေသည် . . . လေအိုးကြီးတစ်ခုကဲ့သို့ ရှူထုတ်လိုက် သည့် အသက်ရှူသံတွင် သစ်ကြံပိုးနံ့များ၊ သိမ်မွေ့သော အယ်လ်ဒီဟိုက် (Aldehydes) အနံ့များနှင့် အက်စစ်နံ့များ ပါဝင်နေသည် . . .

လောက်ကောင်ကြီးသည် သူတို့အထက်က ကျောက်ဆောင်များကို

သဲထဲသို့ ပို၍ ဝေးရာသို့ ဆုတ်ခွာသွားတော့သည်။ သဲသောင်ခုံများအထက် တွင် ခေါင်းလောင်းပါးစပ် တစ်ဝက်သဏ္ဍာန်၊ လှိုင်ခေါင်းပုံသဏ္ဍာန် ကွေးညွတ်နေသော အပေါ်ပိုင်း အစိတ်အပိုင်းသာ ကျန်ရှိတော့သည်။

သဲများ ပွတ်တိုက်သံ ကြားလိုက်ရသည်။

ထိုသတ္တုဝါကြီးသည် ပို၍ နက်ရှိုင်းစွာ နစ်ဝင်သွားပြီး၊ လှည့်ကာ ဆုတ်ခွာသွားတော့သည်။ ၎င်းသည် သဲလှိုင်းတစ်ခုအဖြစ် ပြောင်းလဲသွားပြီး သဲသောင်ခုံများအကြားမှတစ်ဆင့် ဝေးရာသို့ ကွေ့ဝိုက်ပျောက်ကွယ်သွားသည်။

ပေါလ်သည် အက်ကြောင်းထဲမှ ထွက်လာပြီး၊ သဲကန္တာရပြင်ကျယ်ကြီးကို ဖြတ်ကျော်ကာ အသစ်ထွက်ပေါ်လာသည့် သမ်ပါခေါ်သံဆီသို့ ဦးတည်သွားနေသော သဲလှိုင်းကြီးကို ကြည့်နေမိသည်။

ဂျက်စီကာလည်း နောက်က လိုက်လာပြီး နားစွင့်နေသည် - "လမ့် . . . လမ့် . . . လမ့် . . . လမ့် . . . လမ့် . . ."

ခဏအကြာတွင် ထိုအသံ ရပ်သွားသည်။

ပေါလ်သည် သူ၏ 'စတီးလ်ဆု' ထဲက ပြန်လည်သန့်စင်ထားသည့် ရေပိုက်ကို ရှာတွေ့ပြီးနောက် ရေကို စုပ်ယူသောက်သုံးလိုက်သည်။

ဂျက်စီကာသည် သူ၏ လုပ်ဆောင်ချက်ကို စိုက်ကြည့်နေမိသော်လည်း၊ သူမ၏ စိတ်ထဲတွင်မူ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်မှုနှင့် ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်မှုများကြောင့် ဘာကိုမျှ မတွေးနိုင်ဘဲ ဟာလာဟင်းလင်း ဖြစ်နေသည်။ "အဲဒါ တကယ်ပဲ ထွက်သွားပြီလား?" ဟု သူမက တိုးတိုးလေး မေးသည်။

"တစ်စုံတစ်ယောက်က အဲဒါကို ခေါ်လိုက်တာပဲ" ဟု ပေါလ်က ဆိုသည်။ "ဖရီမန်းတွေပဲ ဖြစ်ရမယ်။"

သူမ စိတ်ကို ပြန်ထိန်းလိုက်နိုင်သည် - "အဲဒါကြီးက သိပ်ကို ကြီးမားလွန်းတယ်!"

"ကျွန်တော်တို့ရဲ့ 'သော်ပိတာ' (Ornithopter) ကို ဖျက်ဆီးသွားတဲ့ တစ်ကောင်လောက်တော့ မကြီးပါဘူး။"

"ဒါ ဖရီမန်းတွေဆိုတာ သေချာလား?"

"သူတို့ သမ်ပါကို သုံးသွားတာပဲလေ။"

"ဘာလို့ သူတို့က ငါတို့ကို ကူညီရတာလဲ?"

"သူတို့က ငါတို့ကို ကူညီနေတာ မဟုတ်ဘဲ၊ လောက်ကောင်ကြီးကိုပဲ တစ်ခုခုအတွက် ခေါ်နေတာလည်း ဖြစ်နိုင်တာပဲ။"

"ဘာဖြစ်လို့လဲ?"

အဖြေတစ်ခုမှာ သူ၏ အသိစိတ်အစွန်းလေးတွင် ပေါ်လာတော့မလို ရှိနေသော်လည်း ပေါ်မလာခဲ့ချေ။ သူ၏ စိတ်ထဲတွင် သူတို့၏ အထုပ်ထဲ၌ပါသော ခေါက်၍ရသည့် ဆူးပါသော တုတ်ချောင်းများဖြစ်သည့် 'မေကာ ဟွတ်ခ်' (Maker hooks) များနှင့် ပတ်သက်သည့် ပုံရိပ်တစ်ခုကို မြင်ယောင်နေမိသည်။

"ဘာလို့ သူတို့က လောက်ကောင်ကြီးကို ခေါ်ရတာလဲ?" ဟု ဂျက်စီကာက ထပ်မေးလိုက်သည်။

ကြောက်ရွံ့မှု အငွေ့အသက်တစ်ခုက သူ့စိတ်ကို ထိတွေ့သွားသည်။ ပေါလ်သည် မိခင်ဖြစ်သူထံမှ အကြည့်လွှဲကာ ကမ်းပါးယံအထက်သို့ အားစိုက်ကြည့်လိုက်သည်။ "မိုးမလင်းခင် ဟိုးအပေါ်ကို တက်နိုင်မယ့်လမ်း ရှာရမယ်" သူက လက်ညှိုးညွှန်ပြလိုက်သည်။ "ကျွန်တော်တို့ ဖြတ်ကျော်လာခဲ့တဲ့ တိုင်တွေလေ— အဲဒါတွေက ဟိုမှာ အများကြီးပဲ။"

သူမသည် ပေါလ်၏ လက်ညှိုးညွှန်ရာအတိုင်း လိုက်ကြည့်လိုက်ရာ—
လေတိုက်စားထားသော အမှတ်အသားတိုင်များကို တွေ့လိုက်ရသည်—
ထို့နောက် သူတို့အထက် အမြင့်ဆီရှိ ကျောက်ကြားလမ်းတစ်ခုထဲသို့
လိမ်ကောက်ဝင်သွားသည့် ကျဉ်းမြောင်းသော ကျောက်စွန်းလမ်းလေး၏
အရိပ်ကိုပါ မြင်လိုက်ရတော့သည်။

"အဲဒီတိုင်တွေက ကမ်းပါးပေါ်တက်မယ့် လမ်းကို မှတ်သားပေးထားတာ
ပဲ" ဟု ပေါလ်က ဆိုသည်။ သူသည် ကျောပိုးအိတ်ကို ပခုံးတွင် သေချာ
ပြင်ပိုးလိုက်ပြီး၊ ကျောက်စွန်းလမ်း၏ အခြေသို့ ကူးသွားကာ အထက်သို့
စတင်တွယ်တက်တော့သည်။

ဂျက်စီကာသည် ခေတ္တမျှ စောင့်ဆိုင်းရင်း အမောဖြေကာ ခွန်အားများကို
ပြန်လည်စုစည်းလိုက်သည်။ ထို့နောက်မှ ပေါလ်၏နောက်သို့ လိုက်ပါခဲ့
သည်။

လမ်းညွှန်တိုင်များအတိုင်း သူတို့ တရွတ်တိုက် တွယ်တက်လာခဲ့ကြရာ
မှောင်မည်းနေသော ကျောက်ကြားလမ်းတစ်ခု၏ အဝရှိ ကျဉ်းမြောင်းသော
ကျောက်စွန်းလေးသို့ ရောက်ရှိလာသည်။

ပေါလ်သည် ခေါင်းကိုမော့ကာ အမှောင်ရိပ်လွှမ်းနေသော ထိုနေရာကို
စူးစမ်းလိုက်သည်။ ကျဉ်းမြောင်းလှသော ကျောက်စွန်းပေါ်တွင်
သူ၏ခြေထောက်များ ရပ်တည်နေရမှုမှာ အတော်ပင် စိုးရိမ်စရာကောင်း
သည်ကို ခံစားနေရသော်လည်း၊ မိမိကိုယ်ကို သတိကြီးကြီးထားကာ
ဖြည်းဖြည်းချင်း လှုပ်ရှားရန် ထိန်းချုပ်လိုက်သည်။ ကျောက်ကြားလမ်း
အတွင်း၌ အမှောင်ထုကိုသာ မြင်ရသည်။ ၎င်းသည် အထက်သို့ ဆန့်တန်း
သွားပြီး အပေါ်ဘက်တွင်တော့ ကြယ်တာရာများကို မြင်နေရသည်။
သူ၏နားက အသံများကို စူးစမ်းရှာဖွေရာ— သဲမှုန်လေးများ လွင့်စင်ကျလာ

သံ၊ ပိုးကောင်လေးတစ်ကောင်၏ တောင်ပံခတ်သံ 'ဗွီ' ခနဲ အသံ၊ သတ္တဝါ အငယ်စားလေး တစ်ကောင် ပြေးလွှားသွားသည့် ခြေသံတဖျတ်ဖျတ်— အစ ရှိသော မျှော်လင့်ထားသည့် အသံများကိုသာ ကြားရသည်။ သူသည် ကျောက်ကြားလမ်းအတွင်းရှိ အမှောင်ထုကို ခြေတစ်ဖက်ဖြင့် စမ်းသပ် ကြည့်ရာ ကြမ်းတမ်းသော မျက်နှာပြင်အောက်ရှိ ကျောက်သားကို ခံစား လိုက်ရသည်။ သူသည် ထောင့်ချိုးကို ဖြည်းဖြည်းချင်း ပတ်ကျော်လိုက်ပြီး နောက် မိခင်ဖြစ်သူကို လိုက်ခဲ့ရန် အချက်ပြလိုက်သည်။ သူမ ဝတ်ရုံ၏ လျော့ရဲနေသော အနားသတ်ကို ဆွဲကိုင်ပေးရင်း ပတ်ကျော်နိုင်ရန် ကူညီ ပေးခဲ့သည်။

သူတို့သည် ကျောက်နံရံနှစ်ခုကြားမှ ဘောင်ခတ်ထားသကဲ့သို့ မြင်တွေ့နေ ရသော ကြယ်အလင်းရောင်ကို မော့ကြည့်လိုက်ကြသည်။ ဂျက်စီကာသည် ပေါလ်၏ဘေးတွင် မီးခိုးရောင် တိမ်တိုက်တစ်ခု လှုပ်ရှားနေသကဲ့သို့ ရှိ နေသည်။ "ကျွန်တော်တို့ မီးတစ်ချက်လောက် သုံးကြည့်ရရင် ကောင်းမှာပဲ" ဟု သူက တိုးတိုးလေး ဆိုသည်။

"ငါတို့မှာ မျက်စိအပြင် တခြားအာရုံခံစားမှုတွေ ရှိပါသေးတယ်" ဟု သူမ က ဆိုသည်။

ပေါလ်သည် ခြေတစ်ဖက်ကို ရှေ့သို့လှိုလှိုချင်း လျှောတိုက်လိုက်ကာ ကိုယ်အလေးချိန်ကို ရွှေ့လိုက်သည်။ ထို့နောက် အခြားခြေတစ်ဖက်ဖြင့် ထပ်မံစမ်းသပ်ရာ အဆီးအတားတစ်ခုနှင့် တိုးသည်။ သူ ခြေလှမ်းကို မြှင့် လိုက်ရာ လှေကားထစ်တစ်ခုကို တွေ့ရှိသဖြင့် ၎င်းပေါ်သို့ ဆွဲတက်လိုက် သည်။ သူသည် နောက်သို့ လက်လှမ်းကာ မိခင်ဖြစ်သူ၏ လက်မောင်းကို စမ်းမိပြီး၊ လိုက်ခဲ့ရန် သူမ၏ဝတ်ရုံကို ဆွဲပေးလိုက်သည်။

နောက်ထပ် လှေကားတစ်ထစ်။

"အပေါ်ဆုံးအထိ ရောက်သွားမယ် ထင်တယ်" ဟု သူက တိုးတိုးလေး ဆိုသည်။

မနက်မနက်နဲ့ ညီညာတဲ့ လှေကားထစ်တွေပဲ ဟု ဂျက်စီကာ တွေးမိသည်။ ဒါဟာ လူတွေ ထွင်းထုထားတာ သေချာသလောက်ပဲ။

သူမသည် ပေါလ်၏ မှောင်ရိပ်သန်းနေသော လှုပ်ရှားမှုနောက်သို့ လိုက်ရင်း လှေကားထစ်များကို ခြေဖြင့်စမ်းကာ တက်လာခဲ့သည်။ ကျောက်နံရံများသည် ပို၍ ကျဉ်းမြောင်းလာရာ သူမ၏ ပခုံးများနှင့်ပင် ပွတ်တိုက်လုနီးပါး ဖြစ်နေသည်။ လှေကားထစ်များသည် မီတာနှစ်ဆယ်ခန့် ရှည်လျားသော ကျဉ်းမြောင်းသည့် လမ်းကြားလေးတစ်ခုတွင် အဆုံးသတ်သွားသည်။ ၎င်း၏ ကြမ်းပြင်မှာ ညီညာနေပြီး လရောင်အောက်တွင် တောက်ပနေသော မြစ်ဝှမ်းခွက်ငယ်လေးတစ်ခုသို့ ပွင့်ထွက်သွားသည်။

ပေါလ်သည် ထိုမြစ်ဝှမ်း၏ အနားသတ်သို့ ခြေချလိုက်ပြီး တိုးတိုးလေး ရေရွတ်လိုက်သည် - "သိပ်လှတဲ့ နေရာလေးပဲ။"

ဂျက်စီကာမှာမူ သူ၏နောက်တစ်လှမ်းအကွာမှနေ၍ တိတ်ဆိတ်စွာပင် သဘောတူညီသည့် အကြည့်ဖြင့် စိုက်ကြည့်နေမိတော့သည်။

ပင်ပန်းနွမ်းနယ်မှုများ၊ နှာခေါင်းပေါက်ပလပ် (Nose plugs) များ၏ စူးရှသော ခံစားမှုနှင့် 'စတီးလ်ဆု' ၏ ချုပ်တည်းမှုများကြားမှ၊ ကြောက်ရွံ့မှုနှင့် အနားယူလိုသော ဆာလောင်မှုများကြားမှပင်၊ ဤမြစ်ဝှမ်း၏ အလှတရားမှာ သူမ၏ အာရုံများကို ဖမ်းစားလိုက်ရာ ခေတ္တရပ်တန့်ကာ ငေးမောမိစေခဲ့သည်။

"နတ်သမီးပုံပြင်ထဲက နေရာလေးအတိုင်းပဲ" ဟု ပေါလ်က တိုးတိုးလေး ဆိုသည်။

ဂျက်စီကာ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

သူမ၏ရှေ့တွင် ပြန့်ကားနေသည်မှာ— ကန္တာရထဲက အပင်များဖြစ်သည့် ချုံပုတ်များ၊ ရှားစောင်းပင်များ၊ သစ်ရွက်စုလေးများဖြစ်ပြီး အားလုံးမှာ လရောင်အောက်တွင် တုန်ခါနေကြသည်။ သူမ၏ ဘယ်ဘက်ရှိ ဝန်းရံထားသော ကျောက်နံရံကြီးများမှာ မှောင်မည်းနေပြီး၊ ညာဘက်တွင်တော့ လရောင်ဟပ်ကာ နှင်းမြူများ ဖုံးလွှမ်းနေသကဲ့သို့ ဖြူဖွေးနေသည်။

"ဒါဟာ ဖရီမန်းတွေရဲ့ နေရာဖြစ်ရမယ်" ဟု ပေါလ်က ဆိုသည်။

"ဒီလောက်များတဲ့ အပင်တွေ ရှင်သန်နေဖို့ဆိုတာ လူတွေ ရှိနေမှ ဖြစ်မှာပေါ့" ဟု သူမက သဘောတူလိုက်သည်။ သူမသည် 'စတီးလ်ဆု' ၏ ရေပိုက်အဖုံးကို ဖွင့်ကာ ရေကို စုပ်ယူသောက်သုံးလိုက်သည်။ နွေးထွေးပြီး အနည်းငယ် ခါးသက်သော စိုစွတ်မှုမှာ သူမ၏ လည်ချောင်းထဲသို့ စီးဆင်းသွားသည်။ ၎င်းက သူမကို မည်မျှအထိ လန်းဆန်းစေခဲ့သည်ကို သတိပြုမိလိုက်သည်။ ပိုက်အဖုံးကို ပြန်ပိတ်လိုက်စဉ် သဲမှုန်လေးများက အဖုံးနှင့် ပွတ်တိုက်ကာ တဂျိုဂျို မြည်သွားသည်။

လှုပ်ရှားမှုတစ်ခုက ပေါလ်၏ အာရုံကို ဖမ်းစားလိုက်သည်— သူတို့အောက်ဘက်တွင် ကွေးညွတ်သွားသော မြစ်ဝှမ်းကြမ်းပြင်၏ ညာဘက်ခြမ်းဆီမှ ဖြစ်သည်။ သူသည် လရောင်အောက်ရှိ 'စမုတ်ချုံပုတ်' (Smoke bushes) များနှင့် ပေါင်းပင်များကြားမှတစ်ဆင့် သဲပြင်ကျယ်ပေါ်သို့ စိုက်ကြည့်လိုက်ရာ— ခုန်ပျံနေသော၊ လှုပ်ရှားနေသော အရာလေးများကို တွေ့လိုက်ရသည်။

"ကြွက်တွေပဲ!" ဟု သူက တိုးတိုးလေး ရေရွတ်လိုက်သည်။

ထိုအရာလေးများသည် အရိပ်များထဲသို့ ဝင်လိုက်၊ ထွက်လိုက်နှင့် တဖျတ်ဖျတ် ခုန်လွှားနေကြတော့သည်။

သတ္တဝါတစ်ခုခုက သူတို့မျက်စိရှေ့ကနေ ကြွက်တွေရှိရာဆီကို အသံမထွက်ဘဲ ဝဲပျံကျသွားသည်။ သေးငယ်ပြီး စူးရှသော အော်ဟစ်သံတစ်ခု ထွက်ပေါ်လာပြီးနောက်၊ တောင်ပံခတ်သံနှင့်အတူ တစ္ဆေတစ်ကောင် အလား မီးခိုးရောင်ငှက်တစ်ကောင်သည် ၎င်း၏ခြေသည်းများကြားတွင် မှောင်မည်းသော အရိပ်လေးတစ်ခုကို ဆွဲချီလျက် မြစ်ဝှမ်းကို ဖြတ်ကျော် ပျံသန်းသွားတော့သည်။

ငါတို့အတွက် အဲဒီလို သတိပေးချက်မျိုး လိုအပ်နေတာပဲ ဟု ဂျက်စီကာ တွေးမိသည်။

ပေါလ်သည် မြစ်ဝှမ်းကို ဆက်လက်စိုက်ကြည့်နေဆဲ။ သူ အသက်ကို ပြင်းပြင်းရှူလိုက်ရာ၊ ညဉ့်ဦးယံတွင် ထွက်ပေါ်တတ်သော ‘ဆေးဂျီ’ (Sage) ပင်၏ သိမ်မွေ့သော်လည်း စူးရှသော အနံ့ကို ခံစားလိုက်ရသည်။ ထိုသားရဲငှက်— ၎င်းသည် ဤကန္တာရ၏ သဘာဝတရားပင်ဖြစ်သည်ဟု သူတွေးမိသည်။ ၎င်းငှက်ကြောင့် မြစ်ဝှမ်းတစ်ခုလုံးမှာ အစွမ်းကုန် တိတ်ဆိတ်သွားရာ၊ အပြာရောင်နို့နှစ်ရောင်သန်းနေသော လရောင်သည် ကင်းစောင့်နေသည့် ‘ဆာဂွာရို’ (Saguaro) ရှားစောင်းပင်များနှင့် ဆူးရှိသော အပင်များပေါ်သို့ စီးဆင်းနေသည့်အသံကိုပင် ကြားနိုင်တော့မည့်အလား။ ဤနေရာတွင် လင်းလက်နေသော အလင်းရောင်များမှာ သူသိရှိဖူးသမျှသော ကမ္ဘာပေါ်က မည်သည့်ဂီတထက်မဆို ပို၍ လှပသော ဟန်ချက်ညီမှုဖြင့် ပေါင်းစပ်နေတော့သည်။

"ကျွန်တော်တို့ တဲထိုးဖို့ နေရာတစ်ခု ရှာသင့်ပြီ" ဟု သူက ဆိုသည်။
"မနက်ဖြန်ကျမှ ဖရီမန်းတွေကို လိုက်ရှာ—"

"ဒီကို ကျူးကျော်လာတဲ့သူ အများစုဟာ ဖရီမန်းတွေကို ရှာတွေ့မိတဲ့ အတွက် နောင်တရတတ်ကြတယ်!"

ပေါလ်၏ စကားကို ဖြတ်တောက်ကာ ထွက်ပေါ်လာသော ထိုအသံမှာ ခိုင်မာလေးနက်သော အမျိုးသားတစ်ဦး၏ အသံဖြစ်သည်။ ထိုအသံသည် သူတို့၏ အထက် ညာဘက်အရပ်မှ ထွက်ပေါ်လာခြင်းဖြစ်သည်။

"ကျေးဇူးပြုပြီး မပြေးပါနဲ့ ကျူးကျော်သူတို့" ဟု ပေါလ်က ကျောက်ကြား လမ်းထဲသို့ ပြန်လည်ဆုတ်ခွာရန် ပြင်လိုက်စဉ် ထိုအသံက ဆိုသည်။ "ခင်ဗျားတို့ ပြေးမယ်ဆိုရင် ခန္ဓာကိုယ်ထဲက ရေဓာတ်တွေကို အလဟဿ ဖြုန်းတီးရာပဲ ရောက်လိမ့်မယ်။"

သူတို့က ငါတို့ရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာရှိတဲ့ ရေကို လိုချင်နေကြတာပဲ! ဟု ဂျက် စီကာ တွေးလိုက်သည်။ သူမ၏ ကြွက်သားများမှာ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်မှု အားလုံးကို ကျော်လွှားကာ၊ အပြင်ပန်းတွင် မည်သည့်အရိပ်အယောင်မျှ မပြဘဲ အသင့်ဆုံးအနေအထားသို့ ရောက်ရှိသွားသည်။ သူမသည် ထို အသံထွက်ပေါ်ရာနေရာကို အတိအကျ ပစ်မှတ်ထားလိုက်ရင်း - သိပ်ကို ပါးနပ်တဲ့ ပုန်းကွယ်မှုပဲ! ငါ သူ့အသံကို မကြားခဲ့ဘူး ဟု တွေးမိသည်။ ထို အသံရှင်သည် ကန္တာရ၏ သဘာဝအသံဖြစ်သော အသံအနည်းငယ်မှလွဲ၍ ကျန်သည့်အသံများကို လုံးဝမထွက်အောင် ထိန်းထားနိုင်ကြောင်း သူမ သဘောပေါက်လိုက်သည်။

နောက်ထပ် အသံတစ်ခုက သူတို့၏ ဘယ်ဘက် မြစ်ဝှမ်းအနားသတ်ဆီမှ ထွက်ပေါ်လာပြန်သည်။ "မြန်မြန်လုပ်စမ်း 'စတေးလ်' (Stil)။ သူတို့ဆီက ရေကိုယူပြီး ငါတို့လမ်း ငါတို့ဆက်ရအောင်။ မိုးမလင်းခင် အချိန်သိပ်မရှိ တော့ဘူး။"

ပေါလ်သည် သူ၏မိခင်ကဲ့သို့ အရေးပေါ်အခြေအနေတွင် တုံ့ပြန်နိုင်စွမ်း မပြည့်ဝသေးသဖြင့်၊ သူသည် ခေတ္တမျှ ထိတ်လန့်သွားကာ ဆုတ်ခွာရန် ကြိုးပမ်းမိခြင်းအတွက် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ရှက်ရွံ့မိသွားသည်။ ယခုမူ သူ

သည် မိခင်၏ သင်ကြားချက်များကို လိုက်နာရန် အတင်းအကျပ် ထိန်းချုပ် လိုက်သည်— လျှော့ချလိုက်ပါ။ အပြင်ပန်းတွင် အနားယူနေသည့် ဟန်ဆောင်မှုကို ယူလိုက်ပါ။ ထို့နောက် မည်သည့်ဘက်သို့မဆို ချက်ချင်း တိုက်ခိုက်နိုင်မည့် အသင့်အနေအထား (Whipsnap) သို့ ပြောင်းလဲလိုက် သည်။

သို့သော်လည်း သူ၏ ရင်ထဲတွင် ကြောက်ရွံ့မှု အစအနကို ခံစားနေရဆဲ ဖြစ်ပြီး ၎င်း၏ အရင်းအမြစ်ကိုလည်း သူသိသည်။ ဒါဟာ သူတစ်ခါမှ ကြိုတင်မမြင်ဖူးသေးတဲ့ ‘မျက်ကွယ်အချိန်’ (Blind time) ဖြစ်နေသည် . . . သူတို့နှစ်ဦးမှာ စွမ်းအင်လွှာ (Shield) မရှိသော ခန္ဓာကိုယ်ထဲက ရေဓာတ်ကို သာ လိုလားနေသည့် တောရိုင်းဖရီးမန်းများကြားတွင် ပိတ်မိနေကြပြီ။
